

HORNARUL

Organul de specialitate al Uniunii Regnicolare a Măestrilor Hornari din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș
Az Erdélyi, Bánáti, Körösvölgyi és Máramarosvidéki Kéményseprörmesterek Országos Egyesületének Szaklapja
Fachblatt des Landesvereines der Rauchfangkehrermeister Siebenbürgens, des Banates, der Krischana u. Maramuresch

Redacția - Szerkesztőség - Redaktion:
CLUJ,
Calea Reg. Ferdinand II7.

Redactor responsabil — Felelős szerkesztő — Verantwortlicher Redakteur
LADISLAU PAPP
Colaborator — Társzerkesztő — Hilfsredakteur: COLOMAN PLATZ

Editor-Proprietar: Uniunea Regnicolară
Laptulajdonos: Az országos egyesület
Blatt-Eigentümer: Landes-Verein

Răspuns deschis către G. Morgai și consoții

Materia congresului ținut la 21 Iunie a. c. la Arad, a fost, după cum am semnalat și noi, pregătirea mișcării noastre în legătură cu unificarea legii industriale, cu scopul de a putea pregăti pe măestrii-hornari în mod potrivit la apărarea drepturilor ce li s'au asigurat prin art. de lege XVII din 1884.

Cu acest prilej nu s'au discutat stările din Timișoara, însă numai din motivul, că nu s'a făcut raport asupra acelora în cursul eventualelor propuneri.

Președintele cunoaște foarte bine situația din Timișoara și le declară de insuportabile, chiar și din cauza, că nu poate aproba realizarea unor idei de comunizare, dar protestează în contra faptului, ca hornăritul, ca meserie, să fie administrată de necompetenți, fie acești necompetenți chiar și consilii orașenești.

Numărul 1 din acest an al „Hornarului” a publicat memoriul înaintat Camerei de Industrie, cuprinzând obiecțiunile noastre asupra scopului, spre care au tins consiliile orașenești, între altele și cel din Cluj.

Am arătat în acest memoriu originea și privilegiile meseriei noastre cu un trecut de mai multe secole, și totodată și faptul, cumcă această meserie este ocrotită de un timp peste 50 ani de o lege pozitivă, care, ca atare, poate fi exercitată numai de indivizi bine pregătiți, învățați, iar niciodată de șarlatani diletanți.

În arhivele orașelor cu municipiu se află neapărat decretele regale și ministeriale, cari arată dezvoltarea și evoluția hornăritului în cursul timpurilor, și se află și ordonanțele, prin cari s'a asigurat hornarilor o situație monopolică.

Din împrejurările de mai sus reese, că hor-

năritul se poate executa numai de persoane, cari sunt în stare a dovedi prin acte, cumcă au pregătirea și praxa potrivită.

E evident, că hornăritul este o industrie, iar nu o ocupație liberă, care nu se poate practica numai în baza posesiunii unui anumit capital și spirit de întreprindere, ci nu mai în baza capacității individuale.

Se poate pricepe, că nu am lăsat drepturile noastre să piară, fiindcă consiliul unui oraș, care, ca atare, nici nu este îndreptățit la practizarea unei industrii, ci mai bine este obligat de a repara cu hotăriri juste, ceea ce a stricat prin prima instanță prin neechitabilitate.

Deși în sensul art. de lege XVII din 1884, § 3, persoane juridice se pot ocupa cu industriei, însă municipiile nu numai că nu se pot ocupa cu ele, dar această lege interzice preoților, monahilor, militarilor și oficiilor publice practizarea meseriilor.

Consiliul orașului Cluj a priceput aceasta la o singură explicare, — cum de nu o pricepe consiliul orașului Timișoara?

O înțeleg și respectivii, însă e bine să se prefacă puțin surzi, căci astfel se poate continua „șeftul”...

E eclatant, că ideia comunizării nu a fost născută de un altruism conștiincios, ci de molcomie și în acelaș timp înseamnă și călcarea sferei de competență, când expres împotriva prevederilor §-lui 155 din lege dorește a se validita, cu toate că legea zice clar: „Nimănu nu se poate lua brevetul de industrie, chiar nici cu sentință judecătorească”.

Cum poate deci consiliul orașului Timișoara să-și însușească meseria de hornar pe cale ilegală?

Rezumând cele de mai sus, invit pe colegii din Timișoara, ca întrucât ar mai avea so-

coteli nehransate cu oraşul, să le termine în decurs de 3 zile, și să sisteze orice contact în această privință, ne mai admitând nici un amestec în afacerile industriei lor.

Dacă în oarecare district ar deveni vacant postul de hornărit, să se facă intervenție pentru completare prin publicare de concurs de către autoritatea industrială și la completarea postului vacant să se țină seamă de prevederile ordinului ministerial No. 20585—1904.

Intrucât extensiunea oraşului admite, să se facă demersuri pentru sporirea districtelor cu 3 sau 4 districte, ridicând numărul actual de 11, firește pe lângă sporirea potrivită a tarifului.

La completarea posturilor de măestru se va lua necondiționat în considerare, dacă candidatul este născut din Timișoara, dacă are praxa cuvenită și purtarea ireproșabilă.

De altcum încredințez pe d-nul coleg C. Wohlschütz cu conducerea afacerilor din Timișoara.

OTTO NAGEL, președintele Uniunii

Nyilt válasz Morgai G. és Társai uraknak

Az Aradon, f. évi június hó 21 én tartott kongresszusnak, mint azt a „Hornarul előre bejelentette, főtárgyát az ipartörvény egységesítése képezte, azon célból, hogy a kéményseprő-mesterek kellő időben készülhessenek fel ama jogok megvédésére, melyeket az 1884. XVII. t. c. részükre biztosított.

Hogy ez alkalommal a temesvári jogállapotok megvitatása szóba nem került, annak az oka egyszerűen az, hogy az esetleges indítványok során erről jelentés, vagy szó nem esett.

Az elnökség igenis ismeri a temesvári esetet s azt türhetetlennek jelenti ki már azért is, mert kommunistaszellemű eszmék megvalósításához nem járul hozzá, de tiltakozik az ellen is, hogy a kéményseprőség, mint ipar, arra illetéktelenek által kezeltesék, ha eme illetéktelenek mindjárt városi tanácsok volnának is.

A „Hornarul“ ez évi 1-ső számában hozta a cluji Kereskedelmi és Iparkamarához betervezett memorandumban ismertetett kifogásukat arra az elvi célra vonatkozólag, amit egyes városok tanácsai, így a cluji is, megvalósíthatónak gondolt.

Rámutattunk ebben az iratban a hazánkban már századok óta honos kéményseprőipar eredetére és kiváltságaira, de egyben arra is, hogy

az mint ipar, már több mint 50 éve tételes törvény által van védve, s mint ilyen, kellően képzett, tanult s megfelelő gyakorlattal bíró iparosok által üzhető csupán, de soha és semmi körülmények között műkedvelő kontárok által.

A szabad királyi városok okmánytáraiban okvetlenül megvannak azok a királyi és kormányrendeletek, melyek egyrészt a keményseprőipar kialakulását évszám szerint megjelölik s megvannak azon a rendeletek is, melyek a kéményseprő-mesternek monopoliumszerű kiváltságos helyzetet biztosítanak.

Fenti körülményekből az világlik ki, hogy a kéményseprőipart kizárólag csak az az egyen üzheti, aki ebbeli képesítését, szakbavágó gyakorlati foglalkozás alapján, hatósági bejegyzéssel bizonyítani képes.

Ezekből látható, hogy a kéményseprőség ipar, nem pedig szabad foglalkozás; nem a tőke és vállalkozási kedv alapján, hanem az egyén beigazolt képesitettsége s az ebből elő álló személyes megbízhatóság, mint tényleges biztosíték folytán gyakorolható.

Hogy ezek után nem állottunk kötélnak, nagyon is érhető, mert egy város tanácsa, amely mint ilyen nem is hivatott arra, hogy úzérkedéssel foglalkozzék, hanem igenis arra, hogy az alatta működő I-ső fokú iparhatóság ténykedését adott esetben felülvizsgálva minden pártszemponttól mentes részrehajlatlan határozattal tegye jóvá azt, amit esetleg az első fokon elhibáztak.

Jogi személyek az 1884. évi XVII. t.-c. 3. §-a szerint üzhetnek ugyan ipart, de közjogi személyeknek, mint törvényhatóságoknak erre joguk nem csak hogy nincsen, de ugyanezen törvény megtiltja a papoknak, szerzeteseknek, katonáknak és közhivataloknak az iparral való foglalkozást.

Ezt a cluji városi tanács egyszeri kijelentésre is megértette, hogy lehet tehát, hogy esetleg Temesváron mindezt ne értsék meg?

Megértik ezt ott is. Csakhogy jó egy kicsit siketnek tenniök magukat, mert így lehet a „G'schäft“-hez ragaszkodni . . .

Látható, hogy a községesítés eszméjét nem a lelkiismeretes önzetlenség, hanem a kapzsiság szülte meg, de ez egyben hatáskör túllépését is jelenti akkor, amidőn a fenti ipartörvény 155. §-a kifejezett rendelkezése ellenére kíván érvényesülni, holott ez a törvény ezt mondja: „Iparától senki még birói itelettel sem fosztható meg“.

Hogy jön tehát Temesvár városának tanácsa ahhoz, hogy illegális alapon foglalkozzék a kéményseprő-íparral?

Mindezeket összegezve, felhívom a temesvári kéményseprőmester kartársakat arra, hogy amennyiben a város tanácsával valamely elszámolási viszonyuk még függőben volna, azt 3 nap alatt ejtsék meg s szüntessenek be minden erre vonatkozó érintkezést s többé ne engedjenek senkinek bepillantást üzleti ügyeikbe; mindenki kezelje üzletét önmaga.

Ha pedig valamely munkakerületben üresedés támadna, közösen hassanak oda, hogy annak betöltésére az elsőfoku iparhatóság hirdessen pályázatot a legszélesebb körben s a munkakerület betöltésénél a 20.585—1904. sz. keresk. miniszteri rendeletnek szerezzenek érvényt.

Amennyiben a város terjedelme megengedi, eszközöltessenek új kerületi beosztást s így a jelenlegi 11 kerületet szaporítsák 3-kerülettel, természetesen megfelelően felemelt díjtételek megállapítása mellett.

A kerületi mesteri állások betöltésénél nem szabad figyelmen kívül hagyni azt, hogy a jelölt temesvári születésű e, hogy huzamosan dolgozó, szakképzett, kifogástalan segéd-e az illető, stb.

Egyébiránt a temesvári ügyek vezetésére felkérem Wohlschütz K. temesvári kartárs urat.

Nágel Ottó,

orsz. egyesületi elnök.

Offene Antwort an die Herren G. Morgai und Genossen

Der Hauptgegenstand unseres in Arad, am 21. Juni d. J. abgehaltenen Kongresses war, wie der „Hornarul“ bereits voraus anmeldete, die Vorbereitung zur Unifikation des Gewerbegesetzes, damit die Rauchfangkehrermeister zur richtigen Zeit zur Verteidigung der ihnen im 1884: XVII. Gesetzartikel zugesicherten Rechte bereits stehen.

Die Ursache des Umstandes, dass die Rechtslage von Timișoara nicht pertraktiert werden konnte, liegt einfach darin, dass hievon bei den eventuellen Vorschlägen kein Wort erhoben wurde.

Das Präsidium kennt den Fall von Timișoara allzu gut und erklärt ihn für unzulässig, bereits aus dem Grunde, dass es die Verwirklichung kommunistischer Ideen nicht genehmigen kann, — es protestiert aber auch dagegen, dass die Rauchfangkehrerei, als *Gewerbe*, von Unbefugten

behandelt werde, — seien diese Unbefugten auch gar Stadträte.

Der „Hornarul“ veröffentlichte in seiner Nummer 1, die in dem an die Handels- und Gewerbekammer gerichteten Memorandum enthaltenen Einwendungen gegen den prinzipiellen Zweck, nach welchem die Räte verschiedener Städte, so auch der von Cluj, strebten.

Wir deuteten in dieser Zuschrift auf die Abstammung des in unserer Vaterlande bereits Jahrhunderte alten Gewerbes und auf seine Privilegien, wir zeigten aber auch darauf hin, dass es bereits seit 50 Jahren mittels positiver Gesetze geschützt wird, und als solches, nur von entsprechend ausgebildeten, gelernten und geübten Handwerkern betrieben werden kann, aber nie und nimmermehr von dilettantischen Charlatanen.

In den Archiven der kön. Freistädten sind die königlichen und Regierungserlässe gewiss auffindbar, die einerseits die Entwicklung unseres Gewerbes nach Jahreszahl bezeichnen, und es sind auch die Verordnungen vorhanden, die den Rauchfangkehrern eine monopoliumartige vorrechtliche Position sichern.

Aus obigen Umständen ist es ersichtlich, dass das Rauchfangkehrergewerbe ausschliesslich durch diejenigen ausgeübt werden kann, die ihre entsprechenden Fachkenntnisse und mehrjährige Tätigkeit in diesem Gewerbe amtlich beweisen können.

Es ist nun zweifellos, dass die Rauchfangkehrerei ein Gewerbe, nicht aber eine freie Beschäftigung ist; sie ist nicht die Frucht des Kapitals und der Unternehmungslustigkeit, sondern das Resultat der individuellen Fähigkeit und Vertrauenswürdigkeit.

Es ist also allzu begreiflich, dass wir nicht nachlassen wollten, nachdem der Stadtmagistrat überhaupt unbefugt ist Handel zu treiben, und ist nur berechtigt, die Tätigkeit der ihm untergeordneten Industriebehörde I. Instanz nötigenfalls zu überprüfen und eventuell zu reparieren, was aus Rücksichtslosigkeit in erster Instanz gefehlt wurde.

Rechtspersonen können zwar im Sinne des G.-A. XVII vom Jahre 1884, § 3, ein Gewerbe ausüben, gemeinrechtliche Personen aber, als Munizipien, besitzen dieses Recht nicht, ja das Gesetz verbietet sogar das Gewerbetreiben der Geistlichen, Mönche, Soldaten und öffentlichen Behörden.

Dies hat der Stadtrat von Cluj bereits nach

einmaligem Erklären begriffen, wie kommt es denn, dass dies in Timișoara nicht verstanden wird?

Ja, man begreift es schon, nur stellt man sich ein wenig taub, um sich das „Geschäft“ behalten zu können...

Es ist klar, dass die Idee der Kommunikation nicht aus gewissenhafter Uneigennützigkeit, sondern aus Gier entstanden ist, sie bedeutet aber auch eine Überschreitung der Kompetenz, nachdem § 155 des Gesetzes kategorisch ausspricht: „Die Gewerbelizenz kann niemandem, sogar mit einem richterlichen Urteil, entzogen werden.“ Wie kommt denn der Rat von Timișoara dazu, sich mit der Rauchfangkehrerindustrie auf gesetzwidrigem Wege zu beschäftigen?

Ich fordere die Fachgenossen von Timișoara auf, dass, insofern sie noch mit dem Stadtrat irgendwelche Verrechnungen in suspensa haben, diese Verrechnungen binnen drei Tagen abzuschliessen und den diesbezüglichen Kontakt einzustellen. Mögen die Fachgenossen niemand eine Einsicht in ihre Geschäftsangelegenheiten zulassen, möge jeder das Geschäft selbst leiten.

Wenn aber in einem Arbeitsdistrikte eine Vakanz eintritt, mögen die Kollegen trachten, dass die Besetzung des Meisterpostens mittelst einer weitgehenden Konkursausschreibung und mit Betrachtung des Ministerialerlasses Nr. 20585—1904 geschehe.

Wenn es die Ausdehnung der Stadt erlaubt, sind Schritte zu tun, um die Zahl der Arbeitsdistrikte zu vermehren und die 11 Distrikte auf 13—14 zu erhöhen, selbstredend mit einem entsprechend erhöhtem Tarif.

Bei der Besetzung der Distrikte darf natürlich nicht ausser Acht gelassen werden, ob der Kandidat von Timișoaraer Geburt, befähigt und tadellos ist.

Ansonsten betraue ich Herrn Fachgenossen K. Wohlschütz mit der Leitung der Timișoaraer Angelegenheiten.

Otto Nágel

Präsident des Landesvereines

Sáfránék Kálmán kéményseprőmester (Târgul-Mureș, Albina-tér 11. sz.) kitűnő minőségű szíam vagy fibriszt ajánl 20—22 cm hosszúságban; kilója 200 lej.

Unsere Beschwerden

Es werden immer mehr und mehr Klagen hörbar, immer mehr und mehr Fachgenossen wenden sich an unseren Landesverein, um hier oder dort abzuhefen. Heute beschwert man sich gegen die Eisenbahnbehörden, die den Rauchfangkehrern verbietet, in den Wächterhäusern und anderen Eisenbahngebäuden zu reinigen; morgen wird uns eine Gewalttat der politischen Behörden mitgeteilt, die einem berechtigten Meister die Gewerbelizenz entnommen hat. Jeder Tag hat seine Überraschung und eine jede Stunde birgt etwas in sich, damit ja die Leitung des Landesvereines nicht müßig dastehe.

Die Leitung des Vereins korrespondiert, stattet den Behörden täglich Besuche ab und interessiert sich für die Angelegenheiten der Genossen. Und inmitten dieser Mühen und dieser schwierigen Arbeiten entgeht es der Aufmerksamkeit eines Teiles der Fachgenossen, dass ja diese Arbeit, diese Mühe der Leitung nicht für eine Person, oder nur für einen Bruchteil unserer Gesamtgenossenschaft ist, sondern dass alldies für alle Kollegen, ja sogar auch für diejenigen geschieht, die es bisher nicht der Mühe wert gehalten haben, in den Verein zu treten. Hievon abgesehen, dürfen wir doch nicht ausser Acht lassen, dass wir ja nicht für uns, für unsere heutigen Tage arbeiten, — bedenke man doch, dass man alt, gebrechlich, krank werden kann, dass man Witwen und Waisen hinterlassen könnte. Wer denkt jetzt an die Zukunft? Wer denkt jetzt daran, dass unsere Zukunft, das Wohl unserer Familien, unserer Einigkeit und unseres Zusammenarbeitens bedarf, dass der kleinste Betrag, den der Rauchfangkehrermeister auf das Altar des Zusammenarbeitens legt, ein Schritt dem Ziele entgegen ist?

Ohne an der Glaubwürdigkeit meiner Mitmenschen zu zweifeln, muss ich doch erklären, dass diejenigen Kollegen, die sich zufolge Geldmangels noch nicht an uns gereiht haben, nicht ganz Recht haben. Und hier deute ich wiederum auf die Zukunft. Oder muss ich behaupten, dass die jüngere Generation blind ist, (die ältere Generation ist schon vom Anfang an zu einer besseren Einsicht gekommen) oder dass sie sich nicht um die Zukunft, um die Witwen, um die Waisen, um die heutige und zukünftige Existenz kümmert. Es ist ja nicht übermenschlich einen Blick auch in die Zukunft zu

werfen, zumal wenn wir sie aus unzähligen Beispielen an der Hand haben.

Hiemit deute ich nur darauf hin, dass nicht nur die einzelnen Meister ihre Beschwerden haben, sondern der Verein selbst, der ja für alle Meister arbeitet, der aber nicht alle Meister zu dieser Einsicht bringen kann. Die Meister, die Mitglieder des Vereines sind dazu berufen diese Beschwerden zu tilgen und das Wohl der Gesamtgenossenschaft mittels Eintreten in den Verein und mittels pünktlicher Pflichterfüllung zu fördern.

L. P.

A közgyűlés

Fekete Sándor

*nagyszalontai kartárs, egyesületi alelnök cikke.
Mult havi számunkból helyszűke miatt kimaradt.*

Tisztelt Kartársak! Az 1925. évi június hó 21 én Aradon tartott közgyűlésről — ha megengedik — néhány szót akarok szólni. Ugyanis a közgyűlés lefolyása oly parlamentáris, oly kifogástalan volt, hogy odaillett volna bármely művelt állam képviselőházába, ami csak azt bizonyítja, hogy ezen a kongresszuson megjelent kéményseprőmesterek egytől-egyig mind intelligens uriemberek voltak. Mert állítom, hogy igen sok közgyűlésen voltam és sok közgyűlésen elnökölttem, de ehhez hasonló nyugodt közgyűlést nem láttam, ahol a megjelent tagok és személyek mindenféle belekiabálás nélkül hagyták a vezetőembereket működni. Ezért a magam részéről a legmesszebbmenő elismerésemet kell nyilvánítanom. Továbbá köszönetet kell mondanom az országos egyesület vezetőségének azért, hogy oly nagy áldozatot hoznak mindnyájunk érdekében, időt és fáradságot nem kímélve megszerkesztették a memorandumot, melynek tartalma oly értelmes és pontos, hogy abban senki hibát nem találhatott. El kell ítélnem mindazokat a kéményseprőmestereket, akik a közgyűlésen nem jelentek meg azért, hogy tájékozódjanak a mai helyzet felől. Ugyáltszik azonban, hogy vagy a nemtörődomség, vagy pedig az anyagiak nem engedték, hogy teljes számmal jelen lehessenek azon a nagyfontosságú közgyűlésen, melynek tárgya volt az ország összes kéményseprőinek sorsa felett dönteni.

Amint értesültem az egyesület vezetőségétől, még igen sokan vannak, akik nem igyekeznek belépni az egyesületbe, igen sokan szegénységükkel takaróznak. A magam meggyő-

ződése az, hogy bármily szegény legyen is az a kéményseprőmester, a tagsági díjat és a lapárát egy év leforgása alatt félre tudja rakni, ha van benne jóakarát. De azt hiszem, hogy azok, akik ezideig nem léptek be, olyanformán fogják fel a dolgot, hogy bajaikat az országos egyesület nélkül is el tudják intézni. Nagyon tévednek ezek a kartársak. Az én meggyőződésem az, hogy ha valakinek baja van és az országos egyesület tesz lépést az érdekében, többet ér minden kilincselésnél.

Kérem tehát az összes kartársakat, különösen a megyei felügyelőket, hassanak oda, hogy megyéjükben senki ki ne maradjon, lépjen be az egyesületbe minden kéményseprőmester, mivel a tömörülésben van az erő és csak így lehet igazán megvalósítani a szállóigét, mely szerint: mindnyájan egyért és egy mindnyájáért.

Tisztelt Kartársak! Ismételten köszönetet mondok az országos egyesület vezetőségének és az aradi kartársaknak a szíves fogadtatásért, továbbá a megjelent összes kartársaknak s kérem, hogy bárhol is fogjuk megtartani a jövőben a közgyűlést, teljes számmal jelenjenek meg, hogy az ország lakossága láthassa: milyen szép és harmonikus életet élnek a kéményseprők s hogy amit akarnak, azt ki is viszik. Így elérjük azt, hogy a polgárok respektálják a társadalomra minden tekintetben oly fontos kéményseprőipart.

Végül kérem az országos egyesület vezetőségét, hogy tegyen lépést egy kéményseprőjelvény készítése iránt, hogy a többi egyesület és klubok mintájára csinos kis jelvényünk legyen. Erre szükségünk van azért is, hogy bárhol is tartunk a jövőben összejöveteleket és gyűléseket, egymást az elő pillantásra felismerhessük.

Mozgalmunk

Kiss Pál szatmári kartársunk felszólalása

Az alább közölt, egyszerűségében és mindenben megértő szellemében megindító levelet kaptuk Kiss Pál szatmári öreg kartársunktól még a kongresszust megelőzőleg, annak tartalmát felolvastuk, de lapunkból helyszűke miatt kimaradt. Itt adjuk okulásul, tanulságul:

„Tisztelt kartársak és kartársnők! Felhívást intézek hozzátok én, egyik legöregebb kartársatok s kérlek, siessetek szívvel-lélekkel csatlakozni. Legyetek egyesületünk

tagjaivá ti mind, akik ezt eddig elmulasztottátok.

Egyesületünk vezetőségére nézve elég nagy munka az, amit a kartársak közös érdekeiért végez: iparunk megmentésén és fellendülésén.

E felhívás ne találjon siket fülekre akkor, amikor küzdelemre hív fel, amikor a csekély hozzájárulást kéri. Mindenki siessen beküldeni tehetsége szerint a 200 leitől 500 leig terjedő hozzájárulást a memorandum költségeihez.

Az emlékirat elkészítése, beterjesztése s az azzal kapcsolatos eljárások óriási költségeket vonnak maguk után s egyesületünk vezetőségét nem terhelhetjük még anyagiakkal is. Elég volt annak elkészítése.

Kedves kartársaim, ezt meg kell jól érteni, ne várjatok, hogy más kaparja ki számotokra a sült gesztenyét.

Levelém olvastassék fel az aradi közgyűlésen, arra kér öreg kartársatok: Kiss Pál, kéményseprőmester, Satumare.

Ehhez nincsen sok hozzáfűzni valónk. Felolvastuk a levelet, abban az erős hitben, hogy tartalma visszhangra fog találni kartársaink körében, de sajnosan kell megállapítanunk, hogy az érdeklődés igen lanyha. Kész emlékiratunk mellett megkötött kézzel állunk, az idő rohamosan telik, anélkül, hogy egy lépést is tehetnénk. Mire fog ez vezetni, hogyha kartársaink nagy része nem siet teljesíteni azt, amivel önmaga és családja iránt tartozik? Avagy Kiss Pál kartársunk levelének semmi hatása, semmi visszhangja nem volt? Annyit megállapíthatunk, hogy minden napi késedelem egy lépést jelent a kudarc és bukás felé.

Elnökség.

EGYESÜLETI ÜGYEK

Friedrich József marostordamegyei felügyelő urtól beérkezett jegyzőkönyv helyszüke miatt nem volt közölhető. A bizalomért köszönetet mond az *Elnökség*.

Orşa Octavian urnak, Iia. Sziveskedjék szándékát május 4-ig függőben tartani.

A brassómegyei kartársak július 21-én tartott gyűlésükön az állásáról lemondott *Barbîr Nicolae* megyei felügyelő helyett *Wetzel András* kartársat választották meg, amit az *Elnökség* tudomásul vett.

Az aradi kongresszuson megjelentek névsorából tévedésből kimaradt *Horacsek János* ujkisodai kartársunk neve, amit ezennel készséggel helyreigazítunk.

Tipografia Gutenberg Cluj, Calea Victoriei (volt Kossuth Lajos-utca) No. 38

Administrația Plasei Ocland.

No. 290—1925.

Publicațiune de concurs

In conformitate cu art. 5 din Regulamentul județean referitor la exercitarea meseriei de hornari:

Publicăm concurs pentru exercitarea meseriei de hornar în plasa Ocland, jud. Odorheiu.

Postulanții vor înainta cererile însoțite de documentele prescrise în §-ul 4 din legea XVII ex. 1884 la aceasta pretură până la 10 Septembrie a. c.

Taxele de hornărit sunt cele scrise în Regulamentul județean.

Ocland, la 10 Aug. 1925.

Dr. CIONCA, primpretor.

Az oklándi járás főszolgabírói hivatalától.

Sz. 290—1925.

Pályázati hirdetés

Az udvarhelymegyei kéményseprési szabályrendelet 5. cikke értelmében az oklándi járás kéményseprőmesteri állására pályázatot hirdetünk s felhívjuk mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket az 1884. évi XVII. t.-c. 4. §-a értelmében legkésőbb f. évi szeptember hó 10-ig alulírott főszolgabírói hivatalhoz küldjék be.

A seprési díjak a vármegyei szabályrendeletben vannak megállapítva.

Oklánd, 1925. aug. 10-én.

Dr. CIONCA, főszolgabíró.

Nágel Nándor (Cluj, Str. Baron L. Pop 2. sz.) ajánlja I-a saját készítésű apparátjait harangérc-vázzal, acélrugóval, ütőközzel és golyóval, kötél nélkül, utánvétellel, portómentesen:

15 cm átmérővel lej 550.—

18 cm átmérővel lej 650.—

20 cm átmérővel lej 700.—

HIRDETÉSEK

Borsitzky Mihály marosujvári kartárs olyan megbízható *segédet keres*, akinek üzletét átadhatná.

Tull Péter kéményseprőmester (Brassó, Weisz Mihály-utca 9. sz.) azonnali belépésre megbízható *segédet keres*. Havi 1000 lej fizetés és teljes ellátás.